

1. ročník.

2 číslo.

Budapešť dňa 5. januára 1888.

Herold

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.

Na pol roka 1 zl.
Vychádzajú každú nedeľu.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zlate.

Vychodiace slnko Uhorska

Na začiatku druhého tisícročia.

Všeličo vo veršoch.

1.

Nový rok nám zas doletel
Málo z toho osohu
V liberálnej politike
Nevidíme premenu.

2.

Všecko ide dľa starého
Len nepravosť vidíme:
A žeby sa zmena stala,
To fažko uveríme.

3.

Kým Bánffy a takí Iudia
Budú krajinu spravovať
Nuž dobrého tam pri vláde
Ni nič môžeme čakať.

4.

Bánffy a vraj celá vláda
Je so židmi spojená,
Nuž potom len zlé zákony
Donášať je nútená.

5.

Veru je to všelijako
V tejto našej Uhorskej,
Že pánom je nad nami
Druhý v krajine našej.

6.

Židia vývidia u nás,
Bo u nich sa peniaze
My len chudobu, biedu
A nepravosť snášame.

7.

Židia nás cele zkazia
Aě sa nejdeme brániť;
Bo ináčej musíme
My samých seba haniť.

8.

Nuž slováci, rodáci
Dobre si rozmyslite
Že s kúpou a predajom
Koho podporujete.

9.

Dobre robia v Liptove
Na miestach veľmo mnohých
Že sa nepoddávajú
Do rúk židovských hnusných.

10.

Zakladajú si spolky
Striezlivosti; nepijú,
Ale už vidí každý,
Že ako sa zmáhajú.

11.

Vo Viedni antisemiti
Pri volbách zvíťazili,
No židia Luegerovi
Vec predsa prekazili.

12.

Millenium my nespätme
Lebo ho židia riada
A aj následkom toho
Ich vrecko sa naplnia.

13.

Bánffy dost ľahko rozpustí
Terajší židovský snem
A to preto že nedávno
Mal zlý a nedobrý sen.

14.

Od ľudovej strany sa on
Strašne bojí a ľaká
Nuž nechce počkať kým táto,
Bude silná mohutná.

15.

My sa ale držme tuho
Nedajme sa nikomu
Tak klobúk môžeme snímať
Tomu roku novému.

Svinský zbojník a zbojnícká sviňa.

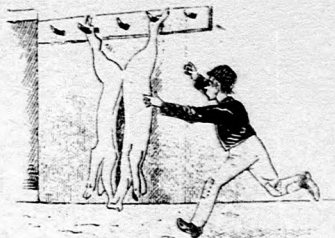
(Žandárska idylla.)

1.

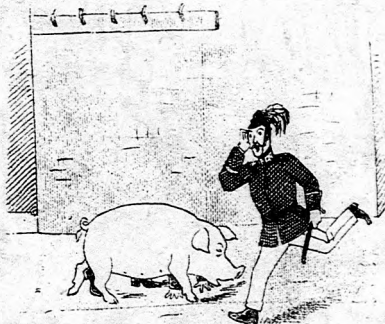
Zbojník beží, žandár za ním

2.

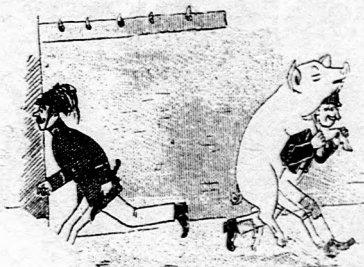
Zbojník medzi tým jednu sviňu vezme na seba

3.

A pekne si pri žandárovi prejde

4.

Kým on za uhol si zajde.

O v a d.

Židovsko-Úradné časopisy oznamujú, že Jeho Veličenstvo počas milleniárnych slávností sa vždy v Uhorsku bude sdržovať.

A skutočne od cirkevnopolitických zákonov ozaj vidíme akési sdržovanie u Jeho Veličenstva.

Vilhelm II., cisár nemecký vraj napísal smútno-hru. No radšej nech píše, ako by skutočne prevádzal, lebo tá by iste krvavejšia bola, ako táto napísaná.

Jedno nemecké porekadlo hovorí, že sprostý má šťastie. No to sa teraz nedokázalo, lebo pri najbližšom tahu uhorskej triednej hry 600-krát tisíc korun nie najväčší somár somárov, Bánffy, ale niekto iný vyhrál.

Noviny „Felvidéki Ujság“ — vraj — veľmi horlia za civilné manželstvo. No nie darmo jich volakot pozval: „Fel! veľiký šiak“.

Minister peňažných záležitostí nedávno referoval vo sneme, že vraj daň je dosť poriadne platená u nás. Áno, keď štát po rade dá chudobných občanov exekúvať.

Naša vláda — vraj — všetkému rozumie. Áno, menovite právo hlasovania odoberať voličom, ako v Nitre a Stupave.

Osobné zprávy.

Z Baláš-Darmót nám oznamujú, že pišpek Baltik, bývalý biskup luteránsky preddunajského okolia, ktorý tak nečestne oklamal tých, ktorý ho vyvolili, a ktorý aj za recepciu židovskú hlasoval, — vraj — nemôže spokojne spať, lebo že ho svedomia hryzie. — Neveríme! — Taký lotor ako on, už ani svedomie nemá!

Z Turca nám oznamujú, že pán podžupan stolice turčianskej a patentirovaný luterán, ktorý tak prenasleduje opravdivých kresťanov v Martine, — sa ide sbsniť.

Mohol to už dávnejšie urobiť!

Nové zaujatie vlasti n prahu dru

Teraz títo víťazi zaujímajú vlasť našu. A všetko sa im aj dobre dari: Bánffy, Tisa a Šamassa sa im idú af. Na znak o

e vlasti n prahu druhého milleniuma.

a sa im idú af. Na znak oddanosti jeden rozum, druhý srdce a tretí čisté mravy im donášajú. — No veď pekne vyzeráme!

Hepp Icigové dobré žiadosti.

Bhuď ty predsedom vlády, vyslanec na sneme, veď thy rhobif zlato, striebro ale nech thebe chybuje kameň múdrosti.

Maj ty jedného syna a jhednu céru z miešaného židovského manželstva a chei thy z nich krestanov vychovať.

Nech theba Percelovo mhinistrovo svedomia hrizie.

Maj thy apellovať ku mhinistrovi vnútorných záležitostí, k Percelovi.

Bhuď thy v Uhorsku jeden národný učiteľ a nhech sa o theba stará mhinister výučby!

Nhech theba nikto iný nepochváli, ako pheštianské židovsko-liberálne časopisy,

Nhech theba zavrú do themnice s Bánffy a uč sa ty od neho čestne smýšľať!

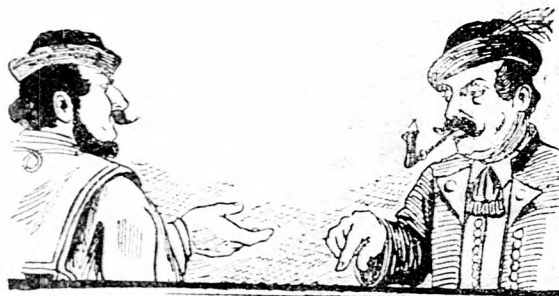
Mhaj ty o 10 rokov thoľko dlžoby, koľko židov v thedy bhude v maďarorságu.

Bhuď thy železničným sínom od Parísa po Konstantinapol a nhech po thebe týždenne dvaráz prebehne orient-express.

Nhech tvoja jediná potrava len nádeja bhude!

Bhuď thy chýrečným clovekom a nhech theba pochovajú na štátne útraty, ale hned!

Pavel Otázka — a Ján Odpoveď.

Nedávno ste hovorili, že Bánffy už nemá peňazi v kasse štátnej pre voľby, a že teraz rozmýšľa nad tým, ako by mohol si spomôcť.

— Nuž a či nevíete ešte, že jeho sprostá hlava čo vymyslela!?

— Veru nie, susedko.

— No že — vraj — pán Bánffy začne vymenuvať bohatých židov za magnátov, a že tí potom zato musia do štátnej kassy najmenej po 80, lebo 100-tisíc zlatých vplatiť.

— No bystubohu to sa dožijeme ešte, že aj náš smradlavý Abrahám bude grófom; veď ten už celú obec olúpil a peňazi nasbijaných má ani plevy.

— No susedko a čo myslíte, keby teraz nové voľby nastaly, čo by bolo?

— Iste, že by Bánffy ďalej ministrom nebol, lebo by ľudová strana zvíťazila.

Že — vraj — Appony sa chce s liberalnou stranou spojiť. Niektorý mu odporúčajú, aby prijal daktoré ministerské kreslo.

— No bystubohu to by mu odzvonili do hrobu ani minulému starému roku.

O h n e.

Celé Uhorsko je v ohni; cez leto dediny a mestá horia.

Človek až zúfa, čo bude s touto krajinou.

Vsecko oheň a plameň!

Len vo svedomí oteov vlasti sa nezapáli ani len iskra jedna pre opravdové dobro ľudu.

K redakcii nám zaslali nasledovnú vec:

Slávna školská stoliča!

Ponevác oproti mne za dedinského sviňského pastiera bol vyvolený náš bachter, ja následkom toho z učiteľstva zadakúvam.

Dané v Malej Vsi.

Ján Strmy,
diplomovaný učiteľ.

O nebohom Petrovi Tomkuliakovi slovenskom farárovi katolíckom v Detve, hovoria, že raz keď kázal na kazateľne v kostole, začalo tak hrmeť a taká búrka povstala, že jeho slová ani počuť nebolo možno. Vtedy on z kazateľne zavolá:

— Pane môj, keď ty hovoríš, tak tvoj sluha mizerný čušať musí!!

Bdivý bachter.

— Počujtie kamarát, pokiaľ vy tu musíte strážiť?

- Až do rána.
- No podte zaplatím vám jednu čiernu kávu.
- Ďakujem pekne, potom by som nevedel spať.

Anekdoty.

Flegma.

Jednému majiteľovi fabriky na zápalky horela celá fabrika; on išiel pozrieť, čo sa robí. Prvá jeho práca bola, že si vyňal cigaru a zapálil pri ohni jeho fabriky.

Nevinný humor.

Farár: Nuž a v čom že zomrel náš chorý?
 Rolník (oznamujúce smrtný pád): Ruky bo-skávam prevelebnosti Vašej len v jednej dosť starej bunde.

Malé opice.

Muž so ženou pozerajú vo zverinec opice.
 — Pozri, pozri, Janičko, aké malé opice!
 — Netráp sa duša moja, veď ty si väčšia!

Pri kartách.

Prvý: No počuješ ty s veľkou sviňon hráš.
 Druhý: Však to ani nemôže byť ináčej, keď s tebou hrám.

Na nevystátie zvyk.

Žena: Aj dnes v noci si zo spánku hovoril ustavične. Vieš to je taká na nevystátie obyčaj, že by si už mohol dáko od toho odvyknúť.

Muž: Daj pokoj žena moja veď druhýraz aj tak nie som v stave k slovu prísť.

Zomrel sám od seba.

Farár: Nuž a syn mój, či ste dali k nebo-hému chorému aj doktora volať?

Rolník: Zomrel on aj sám od seba, prosím ťa.

Hasičská múdrosť.

Jozko Dolínček: Oznamujem vám pán veliteľ, že oheň vypukol na tretom poschodí a naša striekačka len prvé poschodie dosiahne.

Jozko Sliepka (veliteľ): Ku striekačke! Počkajte kým oheň po prvé poschodie nedohori.

Odporúčanie.

— Ujistujem vás velebný pane, že dobrým kresťanom zostanem.

— To verejne nehlásajte, drahý bračok, lebo v našom židovskom Maďororságu ešte zle môžeš pre to obísť. S tým sa u nás zle odporúčate.

To je národ!

Žid kšeftuje v hostinci so všeličím, príjde k jednomu hosťovi a hovorí:

— Thu niám pľosím 12 kusov nhajfajnejších utherákov len 12 zlatých sťhoja.

Priateľ hostov prehovorí k nemu: Sľúb mu nože niečo, aby nám znišiel z krku!

— Viete čo židáčku, dám vám za to 1 zlatý 20 krajeiarov.

— Nhech sa pháči phrotím phekne.

Náboženstvo cigáňovo.

— Akého si ty náboženstva, more?

— Aká je fara, prosím ponižene.

— Nuž a fara že je akého?

— No takého, akého som ja.

— A ako sa menuje to náboženstvo?

— To už prosím ponižene naozaj neviem.

Ten odpovedal.

Strašne hrešil pastier sviň pred farou.

— Ej syn mój, či sa nebojíš Boha takto zav-časú rúhať proti nemu? — hovorí mu kňaz.

— Prepytujem pekne prevelebný pane, či by ste sa vy nehnevali, keby pred vami litery v biblii tak začaly skákať, ako predomnou tieto sviňe!!

Divný liek.

— Doniesol som vám pán doktor lieky nazad, môžete si ich vypíť!

— Nuž a čože sa stalo?

— Sotva že ich zavoňala moja žena, už dvoje detí porodila!

Organ.

Praviciania veľmi radi počúvali organ; organ ale bol v škole, lebo kostol ešte nemali. Ale takí neuznanliví boli, že pánu rektorovi nedajbože jeho príslušnosť v dreve vyplatit.

Raz sa síšli na služby Božie, ale pán rektor len so spevom odbavil všetko.

Na to rychtár dedinský povie:

— Nuž pán rektor, či z toho organa už všecká sila vysla a či mechy nevydávajú potrebné povetrie.

— Vydávať by vydávali povetrie, ale to cele zamrzlo v mechách, lebo som do školy len s tým drevom mohol zakúriť, na ktorom aj teraz vtáci spievajú v hore . . . mne. Nuž a potom pozrite sem, však len v rukavicách nemôžem organovať.

— Pán Bôh-vie!?. . .

— No ač pán Bôh aj vie, ale ja neviem.

Rychtár išiel domov, a od tých čias nikdy nechybovalo drevo vo pravicej škole. — Ale potom aj hučal organ ani radosť!?

Redakcia novín „Felvidéki Ujság“-u si objednala címer, ktorý tu podávame ctenému obecnstvu.

Vyzvanie ku predplateniu.

Vysoko ctené obecnstvo čítajúce!

Ze „Herko Pátra“ v slovenskej reči vydávame, chceme tým vyhovieť mnohým a častným žiadostiam, aby aj náš životaschopný slovenský ľud mal jeden zdravý kresťanského smeru týždňový humoristický časopis, v ktorom pri žarte a posmešovaní možno aj také veci podať, ktoré sa síce ani z polovice nie žartom, ale pri ktorých sa duch aj poučí no a pritom aj zabaví.

Už aj tieto časté žiadosti sa dobrým znakom.

V našom časopise humoristickom budeme podávať čím viac obrázkov, bo to je istá vec, že obrazmi sa veľmi dobre dá vplývať na ducha človeka už aj preto, že tieto dlhšie zostanú v pamäti.

„Herko Páter“ v maďarskom vydaní pod krátkym časom si takú popularitu zadovážil, že pevne veríme, že náš slovenský bude tiež čo skoro u ľudu slovenského a v širokom obecnstve slovenkom obľúbený.

To nám ani horovíť nepotrebné, že vedení čisto kresťanskými zásadami sa postavíme na stanovisko ľudovej strany.

Následkom vyzvania v kalendáre slovenskom „Herko Pátra“ sme už aj teraz v tom položení že predplatná cena na celý rok len 2 zlaté, na pol roka len 1 zlatý.

No poznamenávame, že každý druhý týžden časopis miesto na 16-tích len na 8-mích stranách budeme vydávať, kým náš podnik dokonale nezrastie.

Ponižene prosíme vysokoctené podporujúce obecnstvo, aby, komu je to ľahšie možno ku 2 zlatým ešte 1 zlatý poslal nám, aby sme kauciu, ktorá sa ešte nesobierala tiež mohli složiť.

Jednou myslou, jedným srdcom všemožne na tom budme, aby sme tento náš zdravý časopis do rozkvetu priniesli, však tomuto podobný a v takých rozmeroch slovenský časopis ešte nejestvuje posiaľ.

Veľmo mnoho užitočných, milých, zábavných hodín nám on pripraví.

Nech bude každý, kto len tento časopis do ruky dostane na tom, aby aspoň jednodu predplatiteľa získal.

Kto 5 predplatiteľov získa, tomu budeme posielat časopis na celý rok zdarma.

A teraz v mene Krista Ježiša napred! Nech sa usiluje každý dľa možnosti!!

Zodpovedný redaktor: Julius Markoš.—Hlavný spolupracovník: Závaďan.

Tlačou v „Pátrie“ Budapešť, Üllői-ut (Köztelek).